

Să citim Biblia împreună
FAPTELE APOSTOLILOR
CAPITOLUL 6

Ștefan învinuit de hulă

13 *Au scos niște martori mincinoși care au zis : „Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui Locaș Sfânt și împotriva Legii.*

14 *În adevăr, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dăruia Locașul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.”*

15 *Toți cei ce ședeau în sobor s-au uitat țintă la Ștefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de inger.*

CAPITOLUL 7

Cuvântarea de apărare a lui Ștefan

1 *Marele preot a zis : „Așa stau lucrurile ?”*

2 *Ștefan a răspuns : „Fraților și părinților, ascultați !*

Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran.

3 *Și i-a zis : „Ieși din țara ta și din familia ta și du-te în țara pe care ți-o voi arăta.”*

4 *El a ieșit atunci din țara haldeilor și s-a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum.*

5 *Din țara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făgăduit că i-o va da în stăpânire lui și seminței lui după el, măcar că n-avea niciun copil.*

6 *Dumnezeu i-a spus că sămânța lui va locui într-o țară străină, va fi robită și va fi chinuită patru sute de ani.*

7 *„Dar neamul căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu”, a zis Dumnezeu. „După aceea vor ieși și-Mi vor sluji în locul acesta.”*

8 *Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur ; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta ; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.*

9 *Iar patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el 10 și l-a izbăvit din toate necazurile lui ; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus dregător peste Egipt și peste toată casa lui.*

11 *A venit o foamete în tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri nu găseau merinde.*

12 *Iacov a auzit că în Egipt era grâu și a trimis pe părinții noștri întâia dată acolo.*

13 *Și, când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și faraon a aflat din ce neam era Iosif.*

14 *Apoi Iosif a trimis să cheme pe tatăl său, Iacov, și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.*

15 *Iacov s-a coborât în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.*

16 *Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpăraseră Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor în Sihem ...*

[Continuare în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20
<i>Live pe : www.cezareea.ro</i>	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Editorial. Rămâneți cu bine, prieteni ! (III)

În 9 iulie 1908 a avut loc la Köln un grav accident în construcții, la noul pod de sud. În timpul montării s-a prăbușit în adânc o parte din podul de eșafodaj cu o macara grea de montaj și a tras cu sine un mare număr de muncitori.

Mulți dintre oameni au fost salvați, chiar dacă erau răniți, dar opt au fost morți. În mod ciudat, unul dintre montatori și-a încetat munca la podul de sud cu o zi înainte de accident, pentru a accepta de lucru în altă parte. –

Când vestea nefastă din Köln a ajuns la urechile lui, Îi va fi mulțumit lui Dumnezeu și s-o fi întrebat : „Unde ar fi acum sufletul meu nemuritor, dacă aș fi murit în accident ?” Nu știm.

Dar după câteva săptămâni acest bărbat s-a prăbușit pe noul șantier de la 40 de metri și a fost mort pe loc. –

Un alt muncitor, lăcătușul L., care la aceeași prăbușire a podului din Köln fusese azvârlit în Rin, dar a fost salvat din ape ca printr-o minune, s-a îmbolnăvit exact trei săptămâni mai târziu la scădat în Ruhr, la Mülheim.

Oare o fi folosit timpul prelungit al harului ca să se pocăiască și să caute și să găsească pacea cu Dumnezeu? Poate ai avut și tu deja parte de o prelungire minunată a timpului tău de har ?

Te-ai făcut sănătos dintr-o boală mortală sau ai fost salvat minunat dintr-o primejdie evidentă a vieții ? Dumnezeu ți-a prelungit timpul de har ; folosește-l !

Este scris : „Dumnezeu, deci, trecând cu vederea timpurile de neștiință, poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, pentru că a rânduit o zi în care va judeca după dreptate pământul locuit” .(Faptele Apostolilor 17 : 30 - 31)

Oare ce înseamnă să te pocăiești ? După Sfânta Scriptură, se pocăiește omul care ajunge la cercetarea și la recunoașterea înaintea feței lui Dumnezeu, în legătură cu inima lui necurată și viața lui păcătoasă de până atunci, și le judecă și le condamnă pe amândouă.

Cine caută astfel adăpost, ca un păcătos vinovat, la Mântuitorul Isus Hristos, care a purtat pe cruce judecata pentru vina noastră, găsește pacea cu Dumnezeu ! Sângele lui Isus îi spală petele ; el va fi împăcat cu Dumnezeu. El este primit plin de har, ca un copil al lui Dumnezeu. Destinația lui nu este judecata, ci slava.

Dumnezeu, în îndelunga Sa răbdare, dă oamenilor timp și unor oameni El le dă în mod foarte deosebit un timp de har ca să se pocăiască.

Ce prețios dacă un om apucă harul și pacea, ba chiar și viața veșnică în timpul de har pe care Dumnezeu i-l mai dăruiește! Un martor de încredere relatează acum câteva timp următoarele :

„Unchiul meu a fost un bărbat respectabil și nici nu era indiferent din punct de vedere religios, dar era convins de propria-i dreptate și neînduplecat. Inima lui era dependentă de bani și de avere și era departe de Dumnezeu.

Bunicul meu avea „întreținerea” la fiul și moștenitorul său, adică dreptul să-și sfârșească zilele în casă. Dar bătrânul a avut o bătrânețe amară ; a fost tratat de unchiul meu nemilos și dur. Câteva săptămâni după moartea bunicului, părinții mei au venit cu o căruță să ia mobilierul promis nouă de bunicul. Dar unchiul a ieșit amenințător pe ușă și a strigat : „*Primul care vine sus, să-și frângă gâtul și picioarele !*” –

Într-adevăr, n-a dat nimic din lucruri. Un an mai târziu, unchiul meu a plecat cu fiul lui cel mai mare să scuture pere. Fiul a fost reținut pe drum și a spus : „*Tată, mergi încet și așteaptă, că vin imediat*”.

Dar când a ajuns acolo câteva minute mai târziu decât unchiul meu, acesta zăcea nemișcat sub pomul din care căzuse. – Dar putea vorbi și a spus : „*Du-te, cheam-o pe mătușa ta, că vreau să mă împac cu ea*”.

Au fost aduși mama mea și medicul. Acesta din urmă a constatat că cel căzut – avea coloana vertebrală fracturată. După opinia omenească, orele unchiului meu erau numărate ; dar avea să mai trăiască încă 16 săptămâni lungi, spre uimirea tuturor.

Medici de aproape și de departe, chiar profesori din M., orașul universitar din apropiere, au venit să cerceteze cazul nemaiauzit. Profesorii ar fi preferat să-l ia pe bolnav la clinică, dar nu mai era transportabil.

Eu personal l-am văzut de multe ori. Părul lui, care până în ziua căderii fusese negru, devenise alb ca zăpada ; picioarele îi erau umflate și amorțite de tot.

Dacă voiam să luăm bolnavul din pat, trebuia să-l care patru bărbați cu cearșaful, pe care îl apucau de cele patru colțuri. Totuși, la acest bărbat dur, auto-îndreptătit n-a fost zadarnic timpul de har – mulțumiri fie aduse Domnului – pe care Dumnezeu i l-a prelungit așa de minunat.

Sărmanul meu unchi s-a întors cu adevărat la Dumnezeu. El l-a chemat din inimă pe Isus ca Mântuitor și Răscumpărător și a găsit ascultare.

Într-o zi mama mea stătea iar lângă patul lui. Și după ce s-a trezit dintr-un somn lung, ea a vrut să-i dea niște supă. Dar el a spus : „*Soră, am mâncat ; am fost în cer. O, ce măreție și slavă la Isus*”.

Bolnavul a cântat până la sfârșitul lui cântări ale credinței și a laudat harul nesfârșit al lui Dumnezeu cât de tare a putut. Astfel a adormit în pace și bucurie în Isus, de fapt un triumf al harului, o minune a Domnului”.

[Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 –

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

296. Sărbătorile

În comuna Ulter din Tirol, într-o duminică pe când clopotele chemau la serviciul Divin pe credincioși, un om cu numele Veit, în loc ca să-și îndrepte pașii spre casa Domnului, o apucă spre câmp cu gând rău în suflet. Își propusese ca duminică, când nu e nimeni pe câmp, să-și mărească moșia mutând piatra de hotar în dauna vecinului. Pe când se muncia la piatra greoaie, un glas i se păru că aude din pădurea apropiată strigându-i : „*Stai ! Este scris să te rogi lui Dumnezeu ... în toată duminica și sărbătoarea să nu o furi. Pe prima ai întrelăsat-o, pe a doua o faci acum !*” Frica îl cuprinsese, pe cel păcătos ; cu fața palidă ca de moarte, pe cel păcătos ; cu fața palidă ca de moarte, veni duminică viitoare ; dangătul clopotelor chema pe credincioși la sfântul locaș al Domnului de unde plecă convoiu negru, cari însoțea la groapă, trupul neînsuflețit al lui Veit.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Lâna de aur** – Argonauții, eroii cunoscutei legende grecești care le poartă numele, au plecat din Tesalia pe corabia „Argo” și, înfruntând mii de primejdii, au ajuns în Colhida (Caucazul de azi), de unde au adus lâna de aur. Din toată fabuloasa lor călătorie n-a rămas decât ... expresia literară, care desemnează o comoară obținută cu prețul unor mari sacrificii.

• **Linșaj** – adică executarea fără judecată a cuiva. Cuvintele „linșare”, „a linșa”, „linșaj” vin toate de la numele unui șerif din statul Carolina de sud, John Lynch (citit : *linș*) care a trăit acum 300 de ani.

Spre a stârpi tâlhăriile, omorurile și devastările care făceau atunci ravagii, a introdus sistemul de a lăsa mulțimea să-i execute pe cei prinși asupra faptului, sau a căror vinovăție nu lăsa nici o îndoială.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 10. Nu ceea ce mâncăm, este ceea ce ne mistuie. Cu alte cuvinte mai mult de jumătate din actualele nenorociri ale omenirii ar putea fi real prevenite prin puterea profilactică extraordinară a trăirii personale și practice în spiritul învățăturilor adevărate ale lui Cristos. Învățăturile lui Isus aplicate la civilizația noastră modernă, aplicate înțelept, nu acceptate doar de formă, ne-ar purifica, ne-ar înălța și ne-ar vitaliza încât rasa omenească s-ar afirma imediat ca înnoită, posedând putere sufletească superioară și forțe morale nebănuite. Făcând abstracție de recompensele vieții viitoare, lăsând la o parte toate discuțiile despre viața viitoare, oricare bărbat sau femeie ar merita să trăiască viața lui Cristos numai pentru răsplata morală și sufletească care li se oferă aici în această lume. Într-o zi oamenii ar putea să descopere că învățăturile lui Cristos sunt extrem de eficiente în revenirea și tratarea bolilor. Într-o zi, știința noastră dezvoltată s-ar putea să prețuiască cu respect și să preia cu adevărat îmbunătățirile morale și spirituale ale învățăturilor acestui bărbat din Galileia” (*Practice of Psychiatry*, p. 1008). [Va continua]

Proverbe armenesti despre muzică

• Cântecul nu are alt scop decât să prelungească înțelesul cuvântului în suflet, să inunde sufletul cu el, ca o exaltare. Tiran Cirakian • Cea dintâi voce a omului este cântecul. Petros Durian • Muzica este, între arte, cea ... forță care, prin expresii imateriale, reușește - în mod nemijlocit și dintr-odată - să stăpânească întreaga ființă a omului, trupul și sufletul, și să-l ducă – în mod autoritar - acolo unde vrea. • Poetul dă trup gândurilor și simțămintelor sale și, cu inspirația sa, le însuflețește ca să viețuiască permanent ; dar, pentru a zbura, îi trebuie aripi, iar aripile nu le poate lua decât din acel univers ... numit **muzică**. Hovhannes Tumanian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”